Lietas Nr. C28393514
Lietas arhīva Nr. C-1521-15/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2015.gada 30.aprīlī

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa
tiesnese I.Ramane
izskatīja rakstveida procesā civillietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Rīgas pilsētbūvnieks" maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

2014.gada 23.oktobrī sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Rīgas pilsētbūvnieks" (turpmāk – prasītājs), pamatojoties uz Civillikuma 1587., 2141.pantu, likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 1. un 12.pantu, cēla Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā maza apmēra prasību pret /pers. A/ (turpmāk – atbildētājs) par naudas piedziņu.

Prasībā norādīts, ka prasītājs kā izīrētājs 2014.gada 31.janvārī noslēdza Dzīvojamo telpu īres līgumu Nr.2-1.11/RPB-14-322-lī ar atbildētāju kā īrnieku. Līgumu 2.7., 2.12., 2.15., 2.16. punkta un 4.1.2. apakšpunktā noteikts atbildētāja pienākums savlaicīgi un pilnā apmērā samaksāt prasītājam, saskaņā ar prasītājas izrakstīto rēķinu īres maksu un maksu par saņemtajiem pamatpakalpojumiem un papildpakalpojumiem.

Līguma 2.4.punktā noteikts, ka atbildētājs maksā prasītājam līgumsodu 0,2% apmērā no faktiski kavētās summas par katru nokavēto kalendāro dienu. Atbildētājs no līguma noslēgšanas brīža, t.i. no 2014.gada 31.janvāra, nav veicis nevienu īres maksas un maksas par saņemtajiem pakalpojumiem maksājumu, tā rezultātā izveidojies parāds.

2014.gada 1.augustā ierakstītā vēstulē atbildētājam nosūtīts pirmstiesas brīdinājums par īres un saņemto pakalpojumu parādu Nr.2-1.13/RPB-14-419-ap.

Neskatoties uz pirmstiesas brīdinājumu, atbildētājs nav samaksājis parādu, kā arī nav noslēdzis vienošanos par pakāpenisku parāda atmaksu.

Prasībā lūgts piedzīt no atbildētāja parādu 295,77 *euro*, līgumsodu 22,31 *euro* un tiesāšanas izdevumus.

2015.gada 24.martā tiesā saņemti prasības pieteikuma grozījumi, norādot, ka pēc rasības celšanas ir pieaudzis parāda apmērs. 2015.gada 7.martā atbildētāja kopējo parādu pret prasītāju 616,73 *euro* veido pamatparāds par īri un komunālajiem maksājumiem 572,49 *euro* un līgumsods 44,24 *euro*.

Kopš īres līguma noslēgšanas atbildētājs nav veicis nevienu maksājumu īres un komunālo pakalpojumu rēķinu samaksai un/vai parāda dzēšanai. Tāpēc prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja pamatparādu par īri un komunālajiem maksājumiem 572,49 *euro* un līgumsodu 44,24 *euro,* kā arī tiesāšanas izdevumus.

Prasītājs norādījis, ka nevēlas, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} panta noteikumiem, 2014.gada 28.oktobrī uz atbildētāja deklarētās dzīvesvietas adresi nosūtīts prasības pieteikuma noraksts, nosakot rakstveida paskaidrojuma iesniegšanas termiņu. Atkārtots paziņojums nosūtīts 2015.gada 23.janvārī. 2015.gada 26.martā atbildētājam nosūtīti prasības pieteikuma grozījumi, kā arī atkārtoti prasības pieteikuma noraksts. Noteiktajā termiņā, ne arī līdz civillietas izskatīšanas dienai atbildētājs paskaidrojumus tiesā nav iesniedzis. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21} panta otro daļu, paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmā daļa nosaka, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Paziņojums par lietas izskatīšanu rakstveida procesā prasītājam un atbildētājam nosūtīts 2015.gada 23.janvārī ierakstītā pasta sūtījumā uz prasītāja juridisko adresi un atbildētāja deklarētās dzīvesvietas adresi.

Ievērojot norādīto, atbilstoši Civilprocesa likuma 56.^{1} panta otrās daļas noteikumiem, uzskatāms, ka lietas dalībniekiem paziņots lietas izskatīšanas datums rakstveida procesā. Līdz lietas izskatīšanas dienai tiesā nav saņemts pieteikums par lietas izskatīšanu mutvārdu procesā. Pastāvot šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka iespējams lietu skatīt rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējot prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Civilprocesa likuma 250.^{18} panta pirmā daļa nosaka, ka lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata prasības tiesvedības kārtībā pēc vispārējiem noteikumiem, ievērojot Civilprocesa likuma 30.^{3} nodaļā paredzētos izņēmumus.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētājs nav izmantojis savas Civilprocesa likuma 74. un 250.^{23} pantā paredzētās tiesības – nav sniedzis paskaidrojumus, nav cēlis iebildumus pret prasību un nav apstrīdējis prasības pieteikumā norādītos faktus, kā arī nav lūdzis lietas iztiesāšanu tiesas sēdē, līdz ar to secināms, ka atbildētājam nav pamatotu iebildumu pret prasību. Lai gan, atbilstoši Civilprocesa likuma 96.panta piektajai daļai, prasības pieteikumā norādītie fakti atzīstami par

pierādītiem, tiesa tos vērtē atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta prasībām.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Civillikuma 1402.pantā noteikts, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Lietas materiāliem pievienotais 2014.gada 31.janvāra Dzīvojamo telpu īres līgums Nr.2-1.11/RPB-14-322-lī (turpmāk – Līgums) apstiprina, ka /pers.A/, pamatojoties uz Rīgas domes Dzīvojamo telpu izīrēšanas komisijas 2013.gada 7.novembra lēmumu (protokols Nr.9, 5.3.27.punkts), saskaņā ar Rīgas domes Mājokļu un vides departamenta Dzīvokļu pārvaldes 2014.gada 31.janvāra rekomendāciju Nr.042181 un prasītājs SIA „Rīgas pilsētbūvnieks" noslēguši dzīvojamās telpas /adrese/, īres līgumu. Saskaņā ar līguma 3.1.punktu līgums stājies spēkā ar tā parakstīšanas dienu, noslēgts uz laiku līdz 2015.gada 6.novembrim un ir spēkā līdz pilnīgai savstarpējo saistību izpildei.

No Dzīvojamo telpu nodošanas un pieņemšanas akta izriet, ka prasītājs 2014.gada 31.janvārī ir nodevis un atbildētājs pieņēmis dzīvojamās telpas /adrese/.

Civillikuma 1587.pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus. Lietā nav strīda par to, ka prasītājs nodrošinājis atbildētājam pakalpojumus, kas saistīti ar dzīvokļa lietošanu. Atbildētājs nav iesniedzis tiesai ziņas, kas dotu pamatu atzīt, ka viņam bijusi liegta iespēja izmantot dzīvokli vai ar tā lietošanu saistītos pakalpojumus.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.[1] panta pirmā daļa paredz, ka pašvaldībām piederošo dzīvojamo telpu īres maksu nosaka attiecīgās pašvaldības dome vai tās pilnvarota institūcija pašvaldības domes noteiktajā kārtībā. Dzīvokļa /adrese /, īres maksa, pamatojoties uz LR normatīvajiem aktiem un Rīgas domes lēmumiem . Kārtība kādā veicami īres maksājumi noteikti Dzīvojamo telpu īres līgums Nr.2-11/RPB-14-322-lī 2.2. un 2.3.punktā.

Saskaņā ar Rīgas domes 2013.gada 24.septembra lēmumu Nr.192 "Par grozījumu Rīgas domes 2012.gada 17.janvāra lēmumā Nr.4075 par īres maksas noteikšanu dzīvojamām telpām " sākot no 2014.gada 1.janvāra tiek piemērota dzīvojamo telpu īres maksas 0,64 *euro* par vienu dzīvojamo telpu kopējās platības kvadrātmetru mēnesī. Savukārt ar Rīgas domes 2011.gada 29.marta lēmumu Nr.2850 „Par Rīgas pilsētas pašvaldības īpašumā vai valdījumā esošo dzīvojamo telpu īres maksas noteikšanas kārtību" 11.punktu noteikts, ka „dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumu daļa, kas ir proporcionāla attiecīgās izīrētās dzīvojamās telpas platībai un kuru kalendārajam gadam nosaka attiecīgās dzīvojamās mājas pārvaldnieks."

Lietas materiāliem pievienotie atbildētājam izsniegtie rēķini apstiprina, ka īres maksa un maksa par saņemtajiem pakalpojumiem, aprēķināta atbilstoši līguma noteikumiem un patērēto pakalpojumu daudzumam.

Atbildētājs nav iesniedzis tiesai ziņas, kas dotu pamatu atzīt, ka īres maksa aprēķināta neievērojot iepriekš norādīto normatīvo regulējumu, kā arī, ka viņam bijusi liegta iespēja izmantot izīrētās dzīvojamās telpas laikā no 2014.gada 31.janvāra līdz 2015.gada 7.martam.

Lietas materiāliem pievienotā izdruka par maksājumiem apstiprina, ka ar dzīvokļa lietošanu saistīto pakalpojumu un īres maksas par laiku līdz 2015.gada 7.martam parāds uzkrājies 572,42 *euro*. Kā jau konstatēts iepriekš, tiesai nav iesniegti pierādījumi, kas dotu pamatu apšaubīt, ka atbildētājam nebija nodrošināta iespēja saņemt apsaimniekošanas un komunālos pakalpojumus, kā arī ziņas, kas dotu pamatu apšaubīt aprēķina pareizību.

Civillikuma 1838.pants nosaka tas, ka samaksa ir izdarīta jāpierāda tam, kas to apgalvo. Atbildētājs nav iesniedzis tiesai pierādījumus tam, ka parāds pilnībā vai kādā daļā ir samaksāts.

Pastāvot šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka prasība daļā par pamatparāda 572,49 *euro* piedziņu no /pers. A/ ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.panta pirmo daļu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā). Atbilstoši šīs normas trešajai daļai līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra. Savukārt Civillikuma Civillikuma 1717.pantā likumdevējs noteicis, ka līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas, taču tam jābūt samērīgam un atbilstošam godīgai darījumu praksei.

Prasībā lūgts piedzīt gan pamatparādu gan līgumsodu par īres līgumā noteikto īres maksas un ar dzīvokļa lietošanu saistīto maksājumu samaksas kavējumu 44,24 *euro* apmērā.

Tiesa atzīst, ka līgumsods ir saistību pastiprinājums un iedarbojas kā nelabvēlīgu seku draudi atbildētājam, kamēr saistība nav izpildīta, ja puses par to iz vienojušās. Īres līguma 2.4.punktā paredzēts līgumsods par īres maksas un maksas par pakalpojumiem maksājumu termiņu kavējumu 0,2% apmērā no nesamaksātās summas, tādējādi līgumsoda aprēķins ir līgumiski pamatots. Līgumsoda apmērs atbilst likumā noteiktajam.

Tāpat tiesa atzīst, ka prasība piedzīt gan līgumsodu, gan parādu atbilst Civillikuma 1720.panta 2.punktā noteiktajam, jo

kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā. Turklāt līgumā puses vienojušās, ka līgumsoda samaksa neatbrīvo atbildētāju no līgumā noteikto saistību izpildes.

Civillikuma 1828.pantā norādīts, ja izpildījumam ir noteikts laiks, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu. Saskaņā ar Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punktu, parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu. Atbildētājs nav apstrīdējis prasītāja apgalvojumu, ka ilgstoši nav pildījis no pušu noslēgtā līguma izrietošās maksājumu saistības, līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt, ka ir noticis parādnieka nokavējums, kas dod prasītājam pamatu līgumsoda aprēķinam. Turklāt atbildētājs nav apstrīdējis līgumā paredzētās prasītāja tiesības aprēķināt līgumsodu par kavējumu un tā aprēķina pareizību vai izrakstīto rēķinu pamatotību.

Tiesa atzīst, ka prasītāja un atbildētāja tiesiskās attiecībās, kas izveidojušās uz līguma pamata, atbildētājs uzskatāma par patērētāju Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta 3.punkta izpratnē, aizdevējs – par pakalpojumu sniedzēju norādītā likuma 1.panta 4.punkta izpratnē, līdz ar to, pušu attiecības vērtējamas, piemērojot ne tikai Civillikuma normas, bet arī Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normas.

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta 11.daļu tiesa, izšķirot strīdu, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus. Savukārt Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešās daļas 4.punkts nosaka, ka par netaisnīgiem līguma noteikumiem uzskatāmi noteikumi, kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu vai citu kompensāciju par līgumsaistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi salīdzinājumā ar līgumsaistību neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus.

Līgumā paredzēta līgumsoda aprēķins pats par sevi nav atzīstams par netaisnīgu līguma noteikumu piemērošanu. Izvērtējot, vai prasītāja prasība piedzīt līgumsodu konkrētajā strīdā ir vērtējama kā netaisnīgu līguma noteikumu piemērošana, tiesa atzīst, ka prasītājs ir ievērojis līguma un likuma noteikumus.

No 2014.gada 1.augusta pirmstiesas brīdinājuma Nr.2-1.13/RPB-14-419-ap izriet, ka prasītājs ir arī brīdinājis atbildētāju par parādsaistībām, kā arī piedāvājis vienoties par pakāpenisku parāda atmaksu. Tādējādi atbildētājam nelabvēlīgās sekas, kas izpaužas līgumsodā, iestājušās tieši paša atbildētāja rīcības rezultātā.

Lietā nav arī konstatējams kāds no Civillikuma 1656. vai 1657.pantā norādītajiem gadījumiem, kad tiesa var atsvabināt parādnieku no tam

neizdevīgām nokavējuma sekām. Atbildētājs nav apstrīdējis līgumā pielīgtos līgumsoda nosacījumus vai tā apmēru. Tādējādi tiesai nav pamata samazināt līgumsodu atbilstoši Civillikuma 1724.[1] pantā noteiktajam, līdz ar to līgumsods piedzenams no atbildētāja prasībā norādītajā 44,24 *euro* apmērā.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, norādot to apmēru. Atbilstoši Civillikuma 1765.panta noteikumiem likumiskie procenti nosakāmi seši procenti no simta gadā un procenti aprēķināmi tikai no paša kapitāla. Tādējādi prasītājam nosakāmas tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt sešus procentus no simta gadā no nesamaksātās parāda pamatsummas 572,49 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Tiesa atzīst, ka prasītāja labā no atbildētāja piedzenami tiesas izdevumi – atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta „a" apakšpunktam, valsts nodeva 92,51 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie 4,70 *euro* – kopā 97,21 *euro*.

Taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, [..] un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei. Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas, līdz ar to atbildētājam nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Vadoties no Civilprocesa likuma 41., 190., 195., 204.[1], 250.[25] panta, tiesa

n o s p r i e d a:

prasību apmierināt pilnībā.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, SIA „Rīgas pilsētbūvnieks", reģistrācijas Nr.50003590021, labā īres maksas un saņemto pakalpojumu parādu par laiku no 2014.gada 31.janvāra līdz 2015.gada 7.martam 572,49 *euro*, līgumsodu 44,24 *euro* un tiesas izdevumus 97,21 *euro*, kopā 713,94 *euro* (septiņi simti trīspadsmit *euro* 94 centi).

Noteikt SIA „Rīgas pilsētbūvnieks" tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. A/ likumiskos procentus – 6% gadā, no nesamaksātā pamatparāda 572,49 *euro*.

Noteikt /pers. A/ sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums 2015.gada 30.aprīlis.

Tiesnese I.Ramane